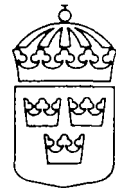

Regeringens proposition

1991/92:81

om kompensation till ensamföräldrar med
anledning av slopad skattereduktion

Prop.
1991/92:81

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 12 december 1991.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Bengt Westerberg

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att ensamstående förälder med hemmavarande barn som kompensation för den slopade skattereduktionen skall erhålla ett särskilt bidrag avseende åren 1991 – 1993. För åren 1991 och 1992 är bidraget 1 800 kronor om året. För tiden den 1 januari – den 30 juni 1993 är det särskilda bidraget 900 kronor. Bidraget skall efter ansökan betalas ut av allmän försäkringskassa och skall inte vara skattepliktigt.

Bestämmelserna om det särskilda bidraget tas in i en särskild lag, som avses träda i kraft den 1 maj 1992. En konsekvensändring i kommunal-skattelagen (1928:370) föreslås också.

Kostnaderna för det särskilda bidraget beräknas uppgå till 410 milj.kr. för vardera budgetåret 1991/92 och 1992/93 samt till 205 milj.kr. för budgetåret 1993/94.

1 Förslag till

Lag om särskilt bidrag till ensamstående med barn

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Enligt denna lag lämnas ett särskilt bidrag av allmänna medel till en ensamstående förälder som den 1 november bidragsåret haft hemmavarande barn under 18 år, om föräldern varit bosatt i Sverige under någon del av bidragsåret och under samma år inte varaktigt bott tillsammans med barnets andra förälder. Med bidragsår förstås det kalenderår som bidraget avser.

Särskilt bidrag lämnas även till en ensamstående förälder som den 15 juni 1993 haft hemmavarande barn under 18 år, om föräldern varit bosatt i Sverige under någon del av tiden den 1 januari – den 30 juni 1993 och under samma tid inte varaktigt bott tillsammans med barnets andra förälder.

Med barn avses även styvbarn och fosterbarn.

2 § Bidrag lämnas med 1 800 kronor för vardera av bidragsåren 1991 och 1992 samt med 900 kronor för tiden den 1 januari – den 30 juni 1993.

3 § Frågor om bidrag handhas av riksförsäkringsverket och de allmänna försäkringskassorna.

Beslut i fråga om bidrag fattas av den allmänna försäkringskassa hos vilken föräldern är inskriven eller skulle ha varit inskriven, om föräldern uppfyllt åldersvillkoret i 1 kap. 4 § lagen (1962:381) om allmän försäkring. Om föräldern inte är inskriven och inte heller under nämnda förutsättningar skulle ha varit inskriven hos en försäkringskassa, skall beslutet fattas av den kassa hos vilken barnet är inskrivet eller skulle ha varit inskrivet om det uppfyllt åldersvillkoret. Finns det inte någon behörig försäkringskassa enligt vad nu sagts skall beslutet fattas av den kassa hos vilken föräldern senast varit inskriven.

4 § Ansökan om bidrag görs skriftligen hos försäkringskassan. En ansökan skall ha kommit in till försäkringskassan

1. senast den 15 juni 1992 om den avser bidragsåret 1991,
2. senast den 1 februari 1993 om den avser bidragsåret 1992,
3. senast den 30 september 1993 om den avser tiden den 1 januari – den 30 juni 1993.

Om en ansökan har kommit in för sent, skall försäkringskassan avvisa den. En ansökan skall dock inte avvisas om den har kommit in i rätt tid till riksförsäkringsverket eller till en annan försäkringskassa än den som skall pröva ansökan.

Ansökan skall innehålla de uppgifter som behövs för att bedöma sökandens rätt till bidrag samt en av sökanden på heder och samvete avgiven förklaring att de lämnade uppgifterna är riktiga.

5 § Följande bestämmelser i lagen (1962:381) om allmän försäkring skall tillämpas på bidrag enligt denna lag:

18 kap. 2 § om tillsyn,

20 kap. 4 § om återbetalningsskyldighet,
20 kap. 5 § om preskription,
20 kap. 6 § om förbud mot utmätning och om överlåtelse,
20 kap. 9 § om uppgiftsskyldighet,
20 kap. 10 - 13 §§ om omprövning och ändring av beslut samt om överklagande.

Omprövning av ett sådant beslut av en försäkringskassa som har fattats av en tjänsteman i ärende om skyldighet att återbetala bidrag skall göras av en socialförsäkringsnämnd, om det belopp som har utbetalats för mycket överstiger 10 procent av basbeloppet enligt 1 kap. 6 § lagen om allmän försäkring.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1992.

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att 19 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*19 §¹

Till skattepliktig inkomst enligt denna lag räknas icke:

- vad som vid bodelning tillfallit make eller sambo eller vad som förvärvats genom arv, testamente, fördel av oskift bo eller gåva;
- vinst i svenskt lotteri eller vinst vid vinstdragning på här i riket utfärdade premieobligationer och ej heller sådan vinst i utländskt lotteri eller vid vinstdragning på utländska premieobligationer, som uppgår till högst 100 kronor;
- ersättning, som på grund av försäkring jämlikt lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring eller lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring tillfallit den försäkrade, om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst eller utgör föräldrapenning, så ock sådan ersättning enligt annan lag eller särskild författning, som utgått annorledes än på grund av sjukförsäkring, som nyss sagts, till någon vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring eller i fall som avses i lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst, ävensom ersättning, vilken vid sjukdom eller olycksfall tillfallit någon på grund av annan försäkring, som icke tagits i samband med tjänst, dock att till skattepliktig inkomst räknas ersättning i form av pension eller i form av livränta i den mån livräntan är skattepliktig enligt 32 § 1 eller 2 mom., så ock ersättning som utgår på grund av trafikförsäkring eller annan ansvarighetsförsäkring eller på grund av skadeståndsförsäkring och avser förlorad inkomst av skattepliktig natur;
- belopp, som till följd av försäkringsfall eller återköp av försäkringen utgått på grund av kapitalförsäkring, samt belopp som arbetsgivare utan att försäkring har tecknats för anställdas räkning betalar ut och som motsvarar ersättning på grund av grupplivförsäkring, i den mån beloppet inte väsentligt överstiger vad som utgått för befattningshavare i statens tjänst;
- försäkringsersättning eller annan ersättning för skada på egendom, dock att skatteplikt föreligger dels i den mån ersättningen avser annan byggnad än privatbostad eller inarkanläggning, dels i den mån köpeskilling, som skulle ha influtit om den försäkrade eller skadade egendomen i stället hade sålts, hade varit att hänföra till intäkt av näringsverksamhet och dels i den mån ersättningen eljest motsvarar skattepliktig intäkt av eller avdragsgill omkostnad för näringsverksamhet;
- vinstandel, återbäring eller premieåterbetalning, som utgått på grund av annan personförsäkring än pensionsförsäkring eller sådan sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst, samt vinstandel, som utgått på grund av skadeförsäkring, och premieåterbetalning på grund av skadeförsäkring, för vilken rätt till avdrag för premie icke förelegat;
- ersättning jämlikt lagen (1956:293) om ersättning åt smittbärare om icke ersättningen grundas på förvärvsinkomst;

periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk intäkt, som icke utgör vederlag vid avyttring av egendom, i den mån givaren enligt 20 § eller punkt 5 av anvisningarna till 46 § icke är berättigad till avdrag för utgivet belopp;

stipendium som är avsett för mottagarens utbildning och inte utgör ersättning för arbete som har utförts eller skall utföras för utgivarens räkning;

stipendium som är avsett för andra ändamål och som inte utgår periodiskt och inte utgör ersättning för arbete som har utförts eller skall utföras för utgivarens räkning;

studiestöd enligt 3 eller 4 kap. studiestödslagen (1973:349), internatbidrag, studielån och resekostnadsersättning enligt 6 och 7 kap. samma lag samt sådant särskilt bidrag vilket enligt av regeringen eller statlig myndighet meddelade bestämmelser utgår till deltagare i arbetsmarknadsutbildning samt med dem i fråga om sådant bidrag likställda, och äger i följd härav den bidragsberättigade icke göra avdrag för kostnader som avsetts skola bestridas med bidrag av förevarande slag;

allmänt barnbidrag och förlängt barnbidrag, samt barnpension enligt lagen om allmän försäkring till den del pensionen efter varje avliden förälder inte överstiger 0,4 basbelopp;

lön eller annan gottgörelse, för vilken skall erläggas skatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt;

kontantunderstöd, som utgives av arbetslöshetsnämnd med bidrag av statsmedel;

handikappersättning enligt 9 kap. 2 och 3 §§ lagen om allmän försäkring, sådan del av vårdbidrag enligt 9 kap. 4 och 4 a §§ samma lag som utgör ersättning för merkostnader, ersättning för merutgifter för resor enligt 3 kap. 7 a § samma lag eller enligt 3 kap. 5 d § lagen om arbetskadeförsäkring eller 10 § lagen om statligt personskadeskydd, särskilt pensionstillägg enligt lagen (1990:773) om särskilt pensionstillägg till folkpension för långvarig vård av sjukt eller handikappat barn samt hemsjukvårdsbidrag och hemvårdsbidrag, som utgår av kommunala eller landstingskommunala medel till den vårdbehövande;

kommunalt bostadstillägg enligt lagen (1962:392) om hustrutillägg och kommunalt bostadstillägg till folkpension;

kommunalt bostadstillägg till handikappade;

bostadsbidrag som avses i lagen (1988:786) om bostadsbidrag;

bidrag enligt lagen (1988:1463) om bidrag vid adoption av utländska barn;

bidrag enligt lagen (1992:00) om särskilt bidrag till ensamstående med barn;

ersättning som fastställts av allmän domstol eller utgått av allmänna medel till den som – utan att det skett yrkesmässigt – inställt sig inför domstol eller annan myndighet, om ersättningen avser reseersättning, traktamente eller ersättning för tidspillan;

hittelön samt ersättning till den som i särskilt fall räddat person eller egendom i fara eller bidragit till avslöjande eller gripande av person som begått brott;

sedvanlig ersättning till den som lämnat organ, blod eller modersmjölk;

tävlingsvinst som inte hänför sig till anställning eller uppdrag och som

utgår i annan form än kontant eller därmed likställd ersättning, om vinsten avser minnesföremål eller värdet inte överstiger 0,01 basbelopp avrundat till närmaste hundratalet kronor;

sådan gottgörelse för utgift eller kostnad som arbetsgivare uppburit från personalstiftelse ur medel, för vilka avdrag icke medgivits vid taxering, vid första tillfälle dylika medel finnas i stiftelsen;

gottgörelse som arbetsgivare uppburit från pensionsstiftelse, till den del stiftelsen ej ägt andra medel för att lämna gottgörelsen än sådana för vilka avdrag icke åtnjutits vid avsättning till stiftelsen;

intäkter av försäljning av vilt växande bär och svampar samt kottar som den skattskyldige själv plockat till den del intäkterna under ett beskattningsår inte överstiger 5 000 kronor och inte kan hänföras till näringsverksamhet som utgör rörelse eller till lön eller liknande förmån;

ränta enligt 61 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, 69 § 1 och 2 mom., 69 a § tredje stycket eller 75 a § fjärde stycket uppbörds-lagen (1953:272), 36 § 3 mom. lagen (1958:295) om sjömansskatt, 22 § tullagen (1973:670), 20 § lagen (1982:1006) om avdrags- och uppgifts-skyldighet beträffande vissa uppdragsersättningar, 5 kap. 13 § lagen (1984:151) om punktskatter och prisregleringsavgifter, 40 § lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, 24 § lagen (1984:668) om uppbörd av socialavgifter från arbetsgivare eller 32 och 34 §§ tullagen (1987:1065);

ränta som enligt bestämmelserna i 3 kap. 23 § 4 och 5 lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter inte redovisas i kontrolluppgift om sådan ränta för den skattskyldige under ett beskattningsår sammanlagt inte uppgår till 500 kronor;

sådant statligt bostadsstöd som avses i punkt 3 av anvisningarna.

Beträffande ersättning som utfaller på grund av avtalsgruppsjukförsäkring gäller särskilda bestämmelser i 32 § 3 a mom. och punkt 12 av anvisningarna till 22 §.

(Se vidare anvisningarna)

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1992 och tillämpas första gången vid 1993 års taxering.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 december 1991

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson, Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg, Ask

Föredragande: statsrådet B. Westerberg

Proposition om kompensation till ensamföräldrar med anledning av slopad skattereduktion

1 Inledning

Till följd av skattereformen införs fr.o.m. 1992 års taxering nya regler för inkomstbeskattningen och beräkning av skatt (prop. 1989/90:110, SkU30, rskr. 356).

De nya reglerna innebär bl.a. att ogifta skattskyldiga med hemma-
varande barn under 18 år inte längre medges skattereduktion med 1 800 kr.

I samband med att den dåvarande regeringen lade fram förslag som bl.a. kompletterade reformeringen av inkomst- och företagsbeskattningen aviserades att förslag skulle läggas fram om kompensation till ensamföräldrarna med anledning av den slopade skattereduktionen (prop. 1990/91:54 s. 185). Till grund för förslaget skulle läggas resultatet av det inom regeringskansliet pågående arbetet med beredningen av 1987 års underhållsbidragskommittés betänkanden Samhällsstöd till underhållsbidragsberättigade barn, del I och II (SOU 1990:8) och del III (SOU 1990:48). I betänkandena presenterade kommittén tre olika modeller för att förändra samhällsstödet till ensamstående föräldrar med barn.

Det fortsatta arbetet med beredning av kommitténs förslag inriktas nu på att samordna samhällsstödet till ensamföräldrarna med bostadsbidraget till barnfamiljer enligt lagen (1988:786) om bostadsbidrag. Avsikten är att i en departementspromemoria sommaren 1992 redovisa ett förslag till ett samordnat bidragssystem. I anslutning till detta arbete kommer en översyn av bostadsbidragssystemet att göras inom regeringskansliet. En samordning aktualiserar också frågan om en hos de allmänna försäkringskassorna gemensam administration av bidragen. Jag avser därför att föreslå regeringen att tillkalla en särskild utredare som skall förbereda en överföring av administrationen av bostadsbidrag från kommunerna till försäkringskassorna. En sammanföring av administrationen

hos försäkringskassorna kan dock genomföras tidigast den 1 juli 1993.

Prop. 1991/92:81

För att inte ytterligare fördröja en ekonomisk kompensation till ensamföräldrarna på grund av den slopade skattereduktionen tar jag nu upp förslag till lösning av denna fråga.

I ärendet har jag samrått med statsrådet Lundgren.

2 Kompensation till ensamföräldrar med anledning av den slopade skattereduktionen

Mitt förslag: Ensamstående föräldrar med hemmavarande barn under 18 år medges som kompensation för den slopade skattereduktionen ett särskilt bidrag med 1 800 kronor för vardera av bidragsåren 1991 och 1992. För tiden den 1 januari – den 30 juni 1993 medges särskilt bidrag med 900 kronor. Bidraget betalas ut efter ansökan hos den allmänna försäkringskassan. Bidraget undantas från inkomstskatt.

Skälen för mitt förslag: Bestämmelserna om skattereduktion för ensamstående förälder gällde t.o.m. 1991 års taxering och fanns i 2 § 4 mom. uppbördslagen (1953:272). Den som taxerades som ogift skattskyldig fick den på grund av taxeringen bestämda skatten reducerad med 1 800 kr., om han eller hon den 1 november under beskattningsåret – året före taxeringsåret – haft hemmavarande barn under 18 år. En ytterligare förutsättning var att den skattskyldige varit bosatt i Sverige under någon del av beskattningsåret. Med ogift skattskyldig jämställdes den som var änking, änka eller frånskild och den som ingått äktenskap under beskattningsåret. Med ogift skattskyldig avsågs dock inte den som levde tillsammans med någon annan, om de tidigare varit gifta med varandra eller gemensamt hade eller hade haft barn. Med barn avsågs även styvbarn, adoptivbarn och fosterbarn. Förutom vid debitering av slutlig skatt skulle bestämmelserna om skattereduktion iaktas bl.a. vid beräkning av preliminär A-skatt under beskattningsåret.

Vid genomförandet av skattereformen aviserades i prop. 1990/91:54 (s. 185) att ensamföräldrarna i någon form skulle kompenseras för slopandet av skattereduktionen och att förslag till ekonomiska insatser för dessa föräldrar skulle läggas fram efter beredning av underhållsbidragskommitténs betänkanden.

Som jag framhållit i det inledande avsnittet bereds frågan om att samordna samhällsstödet till ensamföräldrarna med bostadsbidraget. I avvaktan på resultat härav föreslår jag att ensamföräldrarna erhåller en ekonomisk kompensation i form av ett särskilt bidrag som motsvarar den borttagna skattereduktionen t.o.m. den 30 juni 1993. För tiden därefter bör ett nytt samhällsstöd till ensamföräldrarna kunna tillämpas.

Enligt vad jag inhämtat skulle det vara förenat med betydande olägenheter att tillfälligt återinföra skattereduktionen eller att betala ut ett bidrag motsvarande skattereduktionen via skatteadministrationen. Bl.a. finns inte längre hos skattemyndigheterna de registeruppgifter som skulle behövas för att identifiera dem som är ensamstående med barn. Det medför i nuvarande skede även svårigheter att ändra tabellerna för preliminär skatt för år 1992.

Jag föreslår att bidraget efter ansökan betalas ut av de allmänna försäkringskassorna, som med tillgång till befintliga bidragsregister har möjlighet att nå ut med information till de allra flesta som skulle kunna vara berättigade till detta bidrag.

Det särskilda bidraget bör betalas ut med 1 800 kr. för vardera av åren 1991 och 1992 samt med 900 kr. för tiden den 1 januari – 30 juni 1993.

Av förenklingskäl föreslås att bidraget lämnas oberoende av storleken av den slutliga skatt som har debiterats eller kan komma att debiteras den ensamstående föräldern.

Det särskilda bidraget bör vidare undantas från inkomstskatt.

Förutsättningarna för att erhålla bidraget bör i övrigt vara i huvudsak desamma som skulle ha gällt om skattereduktionen hade bibehållits. För närmare uppgifter för dessa förutsättningar hänvisas till specialmotiveeringen.

Med hänsyn till att utbetalningarna är av tillfällig karaktär bör en sista dag anges när en ansökan skall ha kommit in till försäkringskassan. När det gäller bidraget för bidragsåret 1991 föreslås att ansökan skall ha kommit in senast den 15 juni 1992 och för bidragsåret 1992 att ansökan skall ha kommit in senast den 1 februari 1993. En ansökan som avser bidragsperioden den 1 januari – den 30 juni 1993 skall ha kommit in senast den 30 september samma år. En ansökan som har kommit in för sent skall avvisas.

Bestämmelserna om bidraget bör tas in i en särskild lag om särskilt bidrag till ensamstående med barn. För att bidraget inte skall räknas till skattepliktig inkomst bör en ändring göras i 19 § kommunalskattelagen (1928:370).

Riksförsäkringsverket bör ges i uppgift att utfärda de föreskrifter och råd till försäkringskassorna som behövs för administrationen av bidraget. Jag avser att återkomma till regeringen i denna fråga sedan riksdagen har behandlat det förevarande lagstiftningsärendet.

3 Kostnader

Det särskilda bidraget till ensamstående föräldrar beräknas kosta 410 milj.kr. för helt år. Det särskilda bidraget avseende år 1991 bör kunna utbetalas under första halvåret 1992 och kommer då i huvudsak att belasta innevarande budgetår med 410 milj.kr. Beloppet bör därför anvisas på tilläggsbudget för budgetåret 1991/92 på anslaget C 4 Bidragsförskott. Huvuddelen av det särskilda bidraget avseende år 1992

bör kunna betalas ut under senare delen av samma år. Därav följer att för budgetåret 1992/93 ökar kostnaderna på anslaget C 5 Bidragsförskott med 410 milj.kr. Jag kommer att ta hänsyn till detta när jag beräknar kostnaderna under detta anslag i den kommande budgetpropositionen.

4 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom socialdepartementet upprättats förslag till

1. lag om särskilt bidrag till ensamstående med barn
2. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370).

Sistnämnda förslag har upprättats i samråd med statsrådet Lundgren. Förslaget gäller ämne som faller inom lagrådets granskningsområde. Förslaget är emellertid av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

5 Specialmotivering till lagförslagen

5.1 Förslaget till lag om särskilt bidrag till ensamstående med barn

1 §

I paragrafen ges bestämmelser om de förutsättningar som gäller för att bidrag skall kunna lämnas enligt lagen.

I *första stycket* anges att bidraget riktas till den som är ensamstående förälder och den 1 november bidragsåret haft hemmavarande barn under 18 år. Med ensamstående menas här den som är ogift, änklings, änka eller fränskild. Dessutom gäller att den som under bidragsåret varaktigt bott tillsammans med barnets andre förälder inte medges bidrag. I fråga om begreppet varaktigt kan hänvisas till uttalanden i prop. 1978/79:12 om underhåll till barn och fränskilda, m.m. Detta bör kunna få betydelse också vid bestämmande av vem som är att anse som ensamstående enligt lagen. I styckets sista mening anges att med bidragsår menas det kalenderår som bidraget avser.

I *andra stycket* anges att bidrag för tiden januari – juni 1993 ges till ensamstående förälder som den 15 juni 1993 haft hemmavarande barn under 18 år. Förutsättningarna för bidrag enligt detta stycke motsvarar i övrigt de som gäller enligt första stycket.

Enligt båda styckena räknas barn som hemmavarande, om barnet stadigvarande vistas hos föräldern. Ett barn som varaktigt vistas hos föräldern bör vara folkbokfört där föräldern är bosatt. Barn till särlevande föräldrar skall i allmänhet vara folkbokfört hos den ene föräldern även om båda föräldrarna gemensamt har vårdnaden om barnet. Enligt lagens konstruktion skall barnet i sådana fall anses som hemmavarande

endast hos den ena av föräldrarna. Av lagtexten framgår att frågan om barnets ålder liksom om barnet är hemmavarande skall bedömas efter förhållandena den 1 november bidragsåret respektive den 15 juni 1993. Ett barn som föds efter eller som flyttat hemifrån före den aktuella dagen räknas således inte som hemmavarande.

För rätt till bidrag förutsätts vidare att den ensamstående föräldern varit bosatt i Sverige under någon del av den tid för vilken bidraget gäller. Huruvida någon kan anses bosatt i Sverige får avgöras med ledning av bestämmelserna om folkbokföring.

Med barn avses enligt *tredje stycket* också styvbarn och fosterbarn. Att adoptivbarn omfattas följer av föräldrabalken.

2 §

I paragrafen anges att det särskilda bidraget kan lämnas för åren 1991 och 1992 samt för tiden den 1 januari – den 30 juni 1993. För helt år är bidraget 1 800 kr. medan det är 900 kr. för bidragstiden år 1993.

3 §

I paragrafen anges att riksförsäkringsverket och de allmänna försäkringskassorna administrerar bidraget. Enligt andra stycket skall beslut i fråga om bidrag fattas av allmän försäkringskassa, vanligen den kassa hos vilken föräldern är inskriven.

4 §

Bestämmelser ges i paragrafen om vad som gäller för ansökningsförfarandet och vilka tider som skall iakttagas för att få en ansökan prövad. En ansökan som kommer inför sent skall anvisas genom beslut av försäkringskassan. Ett sådant kan överklagas, varvid besvärstiden om tre veckor enligt förvaltningslagen (1986:223) blir gällande. För försäkringskassans prövning av förutsättningarna för bidrag fordras att en ansökan lämnas för varje bidragsår samt för bidragstiden år 1993. Bestämmelsen i tredje stycket om att en ansökan skall avges på heder och samvete är avsedd att inskräpa vikten av att lämnade uppgifter är riktiga. En osann uppgift kan medföra påföljd enligt brottsbalken.

5 §

Vissa angivna bestämmelser i lagen om allmän försäkring blir enligt paragrafen gällande för det särskilda bidraget. Det innebär bl.a. att ordningen med omprövning av beslut hos försäkringskassa och överklagande av sådant beslut till länsrätt skall gälla.

Ikraftträdandebestämmelsen

Ansökan om bidrag kan prövas av försäkringskassan först efter ikraftträdandet den 1 maj 1992. En ansökan om bidrag för bidragsåret 1991

kan således tas upp till prövning omedelbart efter lagens ikraftträdande. Med hänsyn till att förhållandena den 1 november bidragsåret respektive den 15 juni under bidragstiden år 1993 är av avgörande betydelse för rätten till bidrag, bör en ansökan som avser bidragsåret 1992 lämnas till försäkringskassan först efter den 1 november detta år, medan en ansökan som avser bidragstiden år 1993 lämnas efter den 15 juni 1993.

5.2 Förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

19 §

Ändringen i paragrafen innebär att det särskilda bidraget enligt lagen om särskilt bidrag till ensamstående med barn inte skall räknas till skattepliktig inkomst.

6 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen

1. att anta förslaget till lag om särskilt bidrag till ensamstående med barn,
2. att anta förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370),
3. att till *Bidragsförskott* på tilläggsbudget till statsbudgeten för budgetåret 1991/92 anvisa ett förslagsanslag på 410 000 000 kr.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Innehållsförteckning

Prop. 1991/92:81

Proposition	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 12 december 1991 .	7
1 Inledning	7
2 Kompensation till ensamföräldrar med anledning av den slopade skattereduktionen	8
3 Kostnader	9
4 Upprättade lagförslag	10
5 Specialmotivering till lagförslagen	10
5.1 Förslaget till lag om särskilt bidrag till ensamstående med barn	10
5.2 Förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)	12
6 Hemställan	12
7 Beslut	12

